

імплементовані найближчим часом і в Україні. Варто також зазначити, що хоча Україна приєдналася до плану BEPS лише нещодавно, його норми активно впроваджуються вже досить тривалий час: так трансфертне ціноутворення в Україні застосовується ще з 2013 року, активно впроваджуються нові підходи до витрат компаній, пов'язаних з борговими зобов'язаннями, операцій з нематеріальним активами, змінюються підходи до оподаткування прибутку постійних представництв іноземних компаній.

Впровадження стандартів BEPS безпосередньо передбачено положеннями про дотримання вимог належного управління в сфері оподаткування відповідно до ст. 350 Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Починаючи з квітня 2017 року розглядаються можливості застосування захисних заходів до тих держав, які станом на цей час року не демонструватимуть належного прогресу в питаннях впровадження стандартів прозорості та автоматичного обміну інформацією. Тому впровадження плану BEPS є не лише заходом захисту української економіки та її розвитку, а й стратегічно важливою передумовою на шляху інтеграції України до системи міжнародного економічного співтовариства.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Міністерства фінансів України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.minfin.gov.ua/>

Тези підготовлено в рамках фундаментального проекту кафедри фінансів НаУКМА на тему «Методологія та економіко-математичний інструментарій оцінки впливу тіньової економіки та дисбалансів на ринку праці на фінансову стабільність та економічне зростання в Україні».

Васильчук В.В.

Аспірантка кафедри фінансів, НаУКМА

ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ ТІНЬОВІЙ ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Висока частка тіньового сектору в структурі економіки України є одним із найголовніших факторів гальмування її економічного розвитку.

За останніми оцінками Міністерства економічного розвитку і торгівлі України інтегральний показник рівня тіньової економіки України за 9 місяців 2016 року склав 35% від офіційного ВВП, що на 5 в.п. менше порівняно з показником відповідного періоду 2015 року [1, С. 3]. Серед системних факторів тінізації національної економіки Міністерство виділяє наступні:

- *Низька ефективність держави у забезпеченні інституційних основ розвитку конкурентоспроможної економіки.* Відповідно до Звіту про глобальний індекс конкурентоспроможності 2016/17 ефективність державних та суспільних установ залишається одним із найбільш конкурентних «провалів» економіки України (129 місце серед 138 країн). Низька позиція у рейтингу за даним субіндексом засвідчує, що адміністративні та правові умови, в яких діють суб'єкти господарювання, залишаються несприятливими через незмінно високий рівень корупції, відсутність ефективної судової системи та належного захисту прав власності. Зазначені чинники негативно впливають не лише на бізнес-клімат в країні, а й на довіру суспільства до держави в цілому. За рівнем захисту прав власності Україна знаходиться на 131 місці у ГІК 2016/17, за рівнем захисту прав інтелектуальної власності – на 125 місці;

- *Високий рівень корупції.* За даним рейтингу «Індекс сприйняття корупції 2015» за рівнем корупції Україна посідає 130 місце із 168 країн;

- *Низька ефективність функціонування органів судової системи.* Рівень незалежності судової влади та рівень ефективності правової системи в арбітражному врегулюванні оцінюються міжнародними експертами надзвичайно низько (відповідно на 129 і 121 місцях у рейтингу ГІК 2016/17);

- *Недостатній захист прав на рухому та нерухому власність, включаючи права на фінансові активи.* За даними рейтингу ГІК 2016/17 Україна знаходиться на 131 місці за рівнем захисту прав власності та на 125 місці за рівнем захисту прав інтелектуальної власності;

- *Непередбачуваність змін у податковому законодавстві,* що не дозволяє суб'єктам господарювання вибудувувати стратегію розвитку, сумісну з державною податковою політикою, та, водночас, спричиняє збільшення кількості помилок економічних суб'єктів при нарахуванні та сплаті податків і зборів [1, С. 13-14].

Тому пріоритетним завданням держави є зменшення впливу і поступове викорінення основних факторів виникнення тіньової економіки. Серед необхідних реформ мають бути проведені наступні:

1. Посилення ринкового регулювання економіки та проведення антикорупційних реформ (покращення законодавчого забезпечення підприємницької діяльності, покарання за корупційні дії, покращення ІТ-інфраструктури державного управління, скорочення часу на проведення реєстрації та отримання ліценцій);

2. Податкова реформа (зменшення податкового навантаження, яке має особливе значення, оскільки ще Артур Лаффер пояснив залежність між ставками оподаткування і базою оподаткування (обсягом продукції, що випускається). Він показував, що зниження ставки оподаткування має потужний стимулюючий вплив на виробництво. База оподаткування збільшується. Продукції випускається більше, а тому збирається більше податків. Зниження ставки оподаткування компенсується зростанням випуску продукції, в кінцевому рахунку податкові надходження збільшуються);

3. Реформа банківської системи (поширення безготівкових розрахунків (Ф. Шнайдер підтверджує, що розмір тіньової економіки більший в тих країнах, де люди використовують менше електронних платежів), підвищення прозорості діяльності НБУ щодо рефінансування банків та гнучкого валютного курсоутворення);

4. Реформування ринку праці (реформа пенсійної системи (відрахування до пенсійного фонду є надто високими на тлі незадовільної системи пенсійного забезпечення), посилення застосування адміністративних заходів для бізнесу за ухилення від оформлення трудових відносин між працівником і роботодавцем, а також за ухилення від сплати податків і страхових внесків, перерозподіл податкового навантаження між працівником та роботодавцем);

5. Судова реформа (має бути направлена на забезпечення гарантій справедливого суду та виконання судових рішень, захист прав власності, боротьба з рейдерством) [2, С. 115–116].

В сукупності перелічені реформи зможуть зменшити рівень нелегальних операцій в економіці, а найголовніше – допоможуть населенню з більшою довірою ставитися до державних інститутів.

Список використаних джерел:

1. Тенденції тіньової економіки в Україні у січні-вересні 2016 року [Електронний ресурс] //

Міністерство економічного розвитку та торгівлі. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&id=e384c5a7-6533-4ab6-b56f50e5243eb15a&tag=TendentsiiTinovoiEkonomiki>.

2. Величко О. А. Тіньова економіка як загроза економічної безпеки держави та регіону / О. А. Величко. // Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. – 2015. – №2. – С. 115–116.

Тези підготовлено в рамках фундаментального проекту кафедри фінансів НаУКМА на тему «Методологія та економіко-математичний інструментарій оцінки впливу тіньової економіки та дисбалансів на ринку праці на фінансову стабільність та економічне зростання в Україні».

Ватаманюк Б.О.

Студентка 3 року навчання, НаУКМА

ВПЛИВ ПОЗИЦІОНУВАННЯ УКРАЇНИ НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ НА ЇЇ ІНВЕСТИЦІЙНУ ПРИВАБЛИВІСТЬ

Позиціонування – одна з основ маркетингу поряд з сегментуванням та таргетуванням. Ця концепція – спосіб розробки пропозиції компанії та її іміджу з метою зайняти певну позицію у свідомості цільового ринкового сегменту. Саме позиціонування визначає, яке місце займає той чи інший продукт компанії у порівнянні зі схожими продуктами на ринку та в свідомості споживачів [1]. Власне, за допомогою позиціонування продукт може вирізнитися серед інших, завдяки унікальній пропозиції продажу, і перетворитися на бренд.

В контексті нашої теми суть позиціонування не змінюється, за винятком лише деяких понять. Так, на міжнародній арені роль компаній на себе перебирають країни, а своєрідним продуктом кожної з них стає інвестиційна привабливість, для “купівлі” якої необхідна унікальна пропозиція продажу, що має бути створена в процесі позиціонування країни.

Своєрідною мірою виміру інвестиційної привабливості й, відповідно, позиції країни на міжнародній арені є індекс інвестиційної привабливості. При його розрахунку враховують три основні групи факторів: економічні, політично-правові та соціокультурні [2]. На жаль, згідно з останніми даними, місце України є зовсім невтішним. За підсумками індексу, у 2016 році Україна посіла 130 місце зі 174 країн, опустившись на 41 позицію, порівняно з попереднім роком, увійшовши в топ-провалів року з максимальною втратою позицій. Погіршення можна простежити у всіх групах факторів. Основними причинами такого провалу в рейтингу, експерти ВДО вважають “...політичну кризу та наявну громадянську війну” [3].

Також значний вплив на привабливість України для інвестування має імідж країни. Так, вітчизняна історія епохи незалежності знає вже декілька прикладів спроб змінити сприйняття України на міжнародній арені, зокрема після Помаранчевої революції у 2005 році, під час проведення Євро2012 та у 2014 році після Революції гідності. На жаль, ці спроби не завершилися успіхом, а радше затвердили імідж України як країни з нестабільним економічним середовищем, глибоко вкоріненою бюрократією та корупцією, бідної аграрної держави з постійним дефіцитом бюджету, яка постійно шукає фінансової та політичної підтримки у західного світу. Реформи, які зараз проводяться в країні, є непослідовними та незавершеними, що ще більше сприяє утвердженню негативного іміджу країни на міжнародній арені. Таке сприйняття